

ΑΘΗΝΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΦΛΟΛΟΓ.

ΠΕΡΟΔΟ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού έτησία Δραχμές 25

Εξωτερικού Έξαμηνι Δολ. 2

Δοιτών Χωρών Γαλλικά Φράγγα 15
Έξαμηνιοι αναλόγως

525252525252525252525252525252

ΜΙΑ ΣΟΦΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Τή περασμένη Κυριακή στην αίθουσα του Λυκείου των Έλληνίδων ο κ. Γεώργιος Χατζιδάκις καθηγητής στο έθνικό μας Πανεπιστήμιο έκαμε διάλεξη: Για τις Κρητικές μελέτες μίλησε ο σεβαστός άγορητής. Πράματα άπλά π' άπηγάνε στη καρδιά του καθένα μας. Έτόνισε την ανάγκη της έκδοσης μιās Κρητικής Ιστορίας μεγάλης, ανέλλιπης. Ως τώρα ιστορίες για τη Κρήτη γραφήκαν κάμποσες — Ψυλλάκη—Σουθουδίδου κ. ά. Όλες άν και γραφήκαν με επιμέλεια, με κόπο άφίνουν μεγάλα χάσματα. Η διαμονή, άφνης, των Άράβων στο νησί μας έλάχιστα ιστορείται, για να μή ποδμε καθόλου. Κι έτοι ή έλλειψη της ιστορίας της μεγάλης της ανέλλιπης είναι αισθητή. Πρέπει, λέγει ο κ. Χατζιδάκις, άνθρωποι μόρφωμένο: να γυρίσουν και να ψάξουν στα αρχεία και στις βιβλιοθήκες να συνάθρουν τα στοιχεία της δουλειάς. Και τό έξογο θάνα μεγάλο. Μα χρειάζεται χρήμα και χρήμα πολύ. "Αν είχα δέκα εκατομύρια, μάς λέει ο σοφός καθηγητής μας, θά τάδιδα γι' αυτή τη δουλειά. Του τό πιστεύομε. Είναι τόσο πολλές οι υπηρεσίες του για τό τόπο μας έτοι που μάς πιστοποιούν τά λόγια του. Με συνεισφορές όμως και με έλάχιστο φόρο στο εισαγωγικό και εξαγωγικό εμπόριο—ένα 4 ή 5) 000—με τή καλή θέληση—κι' υπάρχει τόση πολλή στο κ. Χατζιδάκη που θάταν ή κεφαλή αυτής της δουλειάς κάθε τι μπορούσε να γίνη και πρέπει γά γίνη!

Έμεϊς ώστόσο εκφράζοντας, ως άκλόνητα πιστεύομε, ετή γνώμη τώ τολλώ εύχαριστοόμε δλόθερμα τό σεβαστό κ. Χατζιδάκη για τή σοφή του πρόταση.

Π. Γ. Π.

Τύποις Γ. Γεωργασάκη και Σίας

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Λυγμολαλιά τά κλάδια άπό πάνω κλαίοντας συντρόφι' άλαργεμένα, άφίνουν, και λές τραγουδι πλάνο πέθιμο για τά φύλλα τά πεσμένα.

Οί άρπες, νομίζεις, κλαίνε του Δαυίδ —κι' είναι τά κλάδια τά άνεμισμένα ξερά, γδυμνά άπό χινόπωρου πνοή που φυλλαράκια κυλά κιτρινιασμένα.

Τά σύννεφα άπάνω με βαροθυμιά στον ούρανο τώ σταχτογάλαζο γλακούνε και τούς λογμούς μελάγχλους είς τήν καρδιά γεννούνε τους κι' οί πόνοι σβούνε.

Και περπατώ, με σπρώχνει γοργό χυνοπωριάτικο άγέρι ώργισμένο έδώ κι' εκεί—άλλοι—φύλλο ξερό πάνω στη γή οά φύλλο τειθαμένο.

ΦΙΦΗ ΜΟΙΡΟΔΑΤΡΗ

ΤΟ ΜΑΪΣΤΡΑΛΙ..

Τό μαϊστράλι που φυσά μιá μπόρα μου θυμίζει και τ' άρωμα τό βραδυνό τό γιασεμί π' άνθίζει τ' άστέρια που φεγγοβολούν στα σκοτεινά τά βάρθια τά καστανά σου μου θυμούν άγάπη μου τά μάτια.

Οί βρύσες που άστειρευτα τά κρούα νερά τους τρέχουν θυμούν τά δάκρυα που συχνά τά στήθια μου τά βρέχουν και τήν ζωή μου τή θωρώ μπροστά στο κρηπίσι που μιá φουρτουνιασμένη αύγή ή μπόρα θά λυγίση.

Γ. ΓΕΩΡΓΑΣΑΚΙΣ

ΠΑΡΕ ΤΟ ΠΙΣΩ

Ό λόγος σου με χόρτασε και τό ψωμί σου πάρο.

ΔΗΜΩΔΕΣ

Γαυγίσματα σκυλλιών κι' άνεμοφύσημα «Μάννα πεινώ, μάννα ψωμί· πεινούμε ξερόβορο χωρίς φωτιά—ξεψύχισμα «μάννα ψωμί, μάννα τό λαχταρούμε.

«Ποιός είν' στη πόρτα και χτυπά; τάχα περαστικός διαβάτης; άγνωστος· γιατί ο σκύλος άλαχτά ώ, δύστοχος που είναι ο περάτης!

Άνοιχτά του και... ώ, καλώς τονε που πάς ούτε ζωά ούτε τό ξέρω θέλω να ξεσταθής, να τό ψωμί τωνε! άλλοι μικρή ή ζεστασιά μας γέρο..

«Θεού βλογιά έπα που έσταμάτησα θεϊ·κός ο πλερωμός θε νάναι! Πάρε το πίσω τό ψωμί· έχόρτασα και δός το στα μικρούλια που πεινούνε.

